

Nr 481

Av fru **Lindskog m. fl.**, om viss ändring av bestämmelserna
angående statsbidrag till fritidsgrupper.

(Lika lydande med motion nr 410 i Första kammaren)

Sedan det statliga stödet till ungdomens föreningsliv och fritidsverksamhet började utgå budgetåret 1954/55 har det fria och frivilliga ungdomsarbetet kraftigt utbyggt och synes nu, av tillgängligt material att döma, nå en betydande majoritet av de unga. Den statliga anslagsgivningen till ledarutbildning som utgått har kraftigt förmått stimulera organisationernas ledarskolning. I mycket stor utsträckning har även ungdomssammanslutningarna förmått öka antalet aktiva ledare. Inte minst har ungdomsledarskolningen fått fasthet genom de erfarenheter, som vunnits vid den kvalificerade längre ungdomsledarkurs, som i skolöverstyrelsens regi årligen anordnats alltsedan 1955. För dem som närmare följer ungdomsarbetets utveckling ter det sig som självklart att denna mera kvalificerade ungdomsledarutbildning blir en fast institution i det ungdomsfostrande arbetet.

I årets statsverksproposition föreslås inte under åttonde huvudtiteln några större anslagshöjningar för utbyggnad av ungdomsledarskolningen. En betydande ökning av anslagsgivningen föreslås emellertid under rubriken Bidrag till ungdomens fritidsverksamhet, där sålunda anslaget föreslås höjt från 3 400 000 kronor för innevarande budgetår till 5 400 000 kronor för budgetåret 1961/62. Anslagsposten, som har karaktären av förslagsanslag, belastades under budgetåret 1959/60 med 4 241 203 kronor. Skolöverstyrelsen har för nästkommande budgetår föreslagit att åldern för deltagare i fritidsgrupp för vilka statsbidrag kan utgå skulle sänkas från för närvarande tolv år till tio år från och med budgetåret 1961/62. Överstyrelsen har anmält att den föreslagna ålderssänkningen kan väntas medföra en ökning av medelsbehovet, uppskattad till cirka 250 000 kronor. I ett utlåtande över anslagsframställningen har statens ungdomsråd tillstyrkt förslaget rörande ålderssänkning. Ungdomsorganisationerna framhåller, vilket är välkänt för dem som nära följer ungdomsarbetet, att fritidsverksamheten inom den ram som den statliga bidragsgivningen erbjuder har blivit en ovärderlig tillgång för ungdomssammanslutningarna i deras arbete att nå och för sina strävanden intressera så många ungdomar som möjligt. Fritidsgruppsverksamheten anknyter till ungdomarnas egna spontana gruppbild-

ningar, och genom anslagsgivningen har organisationerna genom grupp-
arbete fått möjligheter att intressera ungdomar för fostrande arbetsformer.
Emellertid framstår det som alltmer angeläget att verksamheten på allvar
kan sättas in redan i tioårsåldern. I betänkandet »Ungdomsbrottsligheten»,
SOU 1959: 37, skriver de sakkunniga, som inom justitiedepartementet för-
ordnats att deltaga i konferenser för samordning av åtgärder mot ungdoms-
brottsligheten, bland annat följande rörande fritidsgruppsarbetet: »Den
fritidsgruppsverksamhet som bedrivs av föreningarna har visat sig vara en
mycket lämplig väg att nå ungdomar utanför medlemmarnas krets. Genom
den allmänna arbetstidsförkortningen kommer denna verksamhet att få allt
större betydelse. Den kraftiga ökningen av grupperna måste innebära att
man har funnit ett sätt att tillgodose två fundamentala behov hos ung-
domarna, behovet av att tillhöra en kamratkrets och behovet av en aktiv
sysselsättning under fritiden. Stödet till ungdomens föreningsliv och fri-
tidsverksamhet utgör därför från det allmännas synpunkt en både effektiv
och ekonomiskt fördelaktig investering. Det är dock av vikt att stödet
gives i sådana former att den spontanitet och frihet som bör vara karakte-
ristisk för det frivilliga ungdomsarbetet inte går förlorade.»

Ungdomens allt tidigare mognad medför att vänjandet vid ett positivt
samarbete i smärre grupper bör ske senast i tioårsåldern. Det är allmänt
bekant att arbete i åldrarna tio—elva år är lika mödosamt och kostnads-
krävande som arbete i högre åldrar. Motionärerna finner det därför angelä-
get att föreslå riksdagen att den av skolöverstyrelsen föreslagna ålders-
sänkningen utan dröjsmål måtte komma till stånd. Den utgiftsökning som
ålderssänkningen kommer att medföra kan sannolikt väl rymmas inom den
medelsanvisning som Kungl. Maj:t föreslagit riksdagen i anslutning till den
här behandlade anslagsposten.

Med stöd av vad ovan har anförts hemställes,

att riksdagen beslutar att åldern för deltagare i fritids-
grupper, för vilka statsbidrag kan utgå, från och med bud-
getåret 1961/62 sänkes från tolv år till tio år.

Stockholm den 26 januari 1961

Elsa Lindskog

Karl-Gust. Andersson

Evert Svensson
i Kungälv

Tekla Torbrink

Åke Zetterberg

Lena Renström Ingenäs

Annie Jäderberg
